Kállai Katalin

Végül

kitöröltem a mobilomból
(talán egy évvel később)
nem hívott
én se próbáltam őt

ha akkor létezett
létezik ma is
– váltogatod az idősíkot
nem mész semmire

az időfaktor
eltűnt valahogy
elszórva az univerzumba
megváltoztatta a kort

ahogy apadt a haldoklása
a vanból nincs lett
a nincsből bágyadt létezés
képlékeny semmi

nincsen teste
nincs ideje
már kronológiája se
a jelenben nem elérhető

a fájdalom forrása
a lefedett valóságban
föllelhetletlen...
nem hívott

én se hívtam többet.